

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (veliko vijeće)

25. srpnja 2018.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Hitni prethodni postupak – Policijska i pravosudna suradnja u kaznenim stvarima – Europski uhidbeni nalog – Okvirna odluka 2002/584/PUP – Članak 1. stavak 3. – Postupci predaje između država članica – Pretpostavke izvršenja – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članak 47. – Pravo na pristup neovisnom i nepristranom sudu”

U predmetu C-216/18 PPU,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio High Court (Visoki sud, Irska), odlukom od 23. ožujka 2018., koju je Sud zaprimio 27. ožujka 2018., u postupku izvršenja europskih uhidbenih naloga izdanih protiv osobe

LM,

SUD (veliko vijeće),

u sastavu: K. Lenaerts, predsjednik, A. Tizzano, potpredsjednik, R. Silva de Lapuerta (izvjestiteljica), M. Ilešić, J. L. da Cruz Vilaça, J. Malenovský, E. Levits i C. G. Fernlund, predsjednici vijeća, A. Borg Barthet, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, S. Rodin, F. Biltgen, C. Lycourgos i E. Regan, suci,

nezavisni odvjetnik: E. Tanchev,

tajnik: L. Hewlett, glavna administratorica,

uzimajući u obzir zahtjev suda koji je uputio prethodna pitanja od 23. ožujka 2018., koji je Sud zaprimio 27. ožujka 2018., da se sukladno članku 107. Poslovnika Suda o zahtjevu za prethodnu odluku odluči u hitnom postupku,

uzimajući u obzir odluku prvog vijeća od 12. travnja 2018. da se prihvati navedeni zahtjev,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 1. lipnja 2018.,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za Minister for Justice and Equality, M. Browne, u svojstvu agenta, uz asistenciju S. Ní Chúlacháin, *BL*, R. Farrella, *SC*, i K. Colmcillea, *BL*,
- za osobu LM, C. Ó Maolchallann, *solicitor*, M. Lynam, *BL*, S. Guerin, *SC*, i D. Stuart, *BL*,
- za španjolsku vladu, M. A. Sampol Pucurull, u svojstvu agenta,
- za mađarsku vladu, M. Z. Fehér, u svojstvu agenta,

* Jezik postupka: engleski

- za nizozemsku vladu, M. K. Bulterman, u svojstvu agenta,
- za poljsku vladu, Ł. Piebiak, B. Majczyna i J. Sawicka, u svojstvu agenata,
- za Europsku komisiju, J. Tomkin, H. Krämer, B. Martenczuk, R. Troosters i K. Banks, u svojstvu agenata,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 28. lipnja 2018.,

donosi sljedeću

Presudu

1. Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 1. stavka 3. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL 2002., L 190, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 83. i ispravak SL 2013., L 222, str. 14.), kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009. (SL 2009., L 81, str. 24.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 16., str. 169.; u daljnjem tekstu: Okvirna odluka 2002/584).
2. Zahtjev je upućen u okviru izvršenja europskih uhidbenih naloga u Irskoj koje su protiv osobe LM (u daljnjem tekstu: tražena osoba) izdali poljski sudovi.

Pravni okvir

Ugovor o Europskoj uniji

3. Člankom 7. UEU-a propisuje se:

„1. Na temelju obrazloženog prijedloga jedne trećine država članica, Europskog parlamenta ili Europske komisije, Vijeće može, odlučujući većinom od četiri petine svojih članova uz prethodnu suglasnost Europskog parlamenta, utvrditi da postoji očita opasnost da država članica teško prekrši vrijednosti iz članka 2. Prije nego što to utvrdi, Vijeće saslušaava dotičnu državu članicu i može joj uputiti preporuke odlučujući u skladu s istim postupkom.

Vijeće redovito provjerava postoje li i dalje razlozi koji su bili temelj za takvo utvrđenje.

2. Europsko vijeće, odlučujući jednoglasno, na prijedlog jedne trećine država članica ili Europske komisije te uz prethodnu suglasnost Europskog parlamenta može utvrditi da država članica teško i trajno krši vrijednosti iz članka 2. nakon što pozove dotičnu državu članicu da se očituje.

3. Ako je utvrđeno kršenje temeljem stavka 2., Vijeće može, kvalificiranom većinom odlučiti da se dotičnoj državi članici suspendiraju određena prava koja proizlaze iz primjene Ugovorâ, uključujući pravo glasa predstavnika vlade te države članice u Vijeću. Pritom Vijeće uzima u obzir moguće posljedice takve suspenzije na prava i obveze fizičkih i pravnih osoba.

Obveze dotične države članice temeljem Ugovorâ u svakom slučaju i dalje obvezuju tu državu.

[...]”

Povelja

- 4 Člankom 47., naslovljenim „Pravo na djelotvoran pravni lijek i na pošteno suđenje”, u glavi VI., naslovljenoj „Pravda”, Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja) propisuje se:

„Svatko čija su prava i slobode zajamčeni pravom Unije povrijeđeni ima pravo na djelotvoran pravni lijek pred sudom, u skladu s uvjetima utvrđenima ovim člankom.

Svatko ima pravo da zakonom prethodno ustanovljeni neovisni i nepristrani sud pravično, javno i u razumnom roku ispita njegov slučaj. Svatko ima mogućnost biti savjetovan, branjen i zastupan.

[...]”

- 5 U Objašnjenjima koja se odnose na Povelju Europske unije o temeljnim pravima (SL 2007., C 303, str. 17.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 7., str. 120.), navodi se da članak 47. drugi stavak Povelje odgovara članku 6. stavku 1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, potpisane u Rimu 4. studenoga 1950. (u daljnjem tekstu: EKLJP).
- 6 Člankom 48. Povelje, naslovljenim „Pretpostavka nedužnosti i pravo na obranu”, određuje se:
- „1. Svaki optuženik smatra se nedužnim sve dok mu se ne dokaže krivnja u skladu sa zakonom.
2. Zajamčeno je poštovanje prava na obranu svakog optuženika.”

Okvirna odluka 2002/584

- 7 Uvodne izjave 5. do 8., 10. i 12. Okvirne odluke 2002/584 glase kako slijedi:
- „(5) [...] uvođenje novog pojednostavljenog sustava predaje osuđenih ili osumnjičenih osoba u svrhe izvršenja kaznenih presuda ili kaznenog progona omogućuje ukidanje zamršenosti i opasnosti od kašnjenja koji postoje kod sadašnjih postupaka izručivanja. [...]
- (6) Europski uhidbeni nalog, predviđen ovom Okvirnom odlukom, prva je konkretna mjera u području kaznenog prava kojom se primjenjuje načelo uzajamnog priznavanja, koje Europsko vijeće smatra ‚kamenom temeljcem’ pravosudne suradnje.
- (7) Budući da cilj ukidanja sustava multilateralnog izručivanja osoba, utemeljenog na Europskoj konvenciji o izručenju od 13. prosinca 1957., ne može biti dostatno postignut pojedinačnim djelovanjem država članica nego ga je, zbog njegovih učinaka i dosega, lakše ostvariti na razini Unije, Vijeće može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti iz članka 2. [UEU-a] i članka 5. [UEZ-a]. U skladu s načelom proporcionalnosti, utvrđenom u spomenutom članku, ova Okvirna odluka ne prelazi ono što je nužno za postizanje tog cilja.
- (8) Odluke o izvršavanju europskog uhidbenog naloga moraju biti podložne dostatnom nadzoru, a to znači da će pravosudno tijelo države članice u kojoj je tražena osoba uhićena morati donijeti odluku o njezinoj predaji.
- [...]”
- (10) Mehanizam europskog uhidbenog naloga temelji se na visokoj razini povjerenja između država članica. Njegova primjena može biti suspendirana samo u slučaju da neka država članica ozbiljno i neprekidno krši načela iz članka 6. stavka 1. [UEU-a, koji je nakon izmjene postao

članak 2. UEU-a]. Kršenje utvrđuje [Europsko vijeće] u skladu s odredbama članka 7. stavka 1. [UEU-a, koji je nakon izmjene postao članak 7. stavak 2. UEU-a] s posljedicama predviđenima u članku 7. stavku 2. [UEU-a, koji je nakon izmjene postao članak 7. stavak 3. UEU-a].

[...]

- (12) Ova Okvirna odluka poštuje temeljna prava i načela priznata u članku 6. [UEU-a], koja se odražavaju i u Povelji [...], a posebno u njezinu poglavlju VI. Ništa u ovoj Okvirnoj odluci ne smije se tumačiti kao zabrana odbijanja predaje osobe za kojom je izdan europski uhiđbeni nalog, ako postoji razlog za uvjerenje, na temelju objektivnih elemenata, da je spomenuti uhiđbeni nalog izdan u svrhe progona ili kažnjavanja osobe zbog njezina spola, rase, vjere, etničkog podrijetla, državljanstva, jezika, političkih uvjerenja ili spolnog usmjerenja, ili ako bi položaj te osobe mogao biti ugrožen zbog bilo kojega od tih razloga.

[...]”

- 8 Člankom 1. te okvirne odluke, naslovljenim „Definicija europskog uhiđbenog naloga i obveza njegova izvršenja”, propisuje se:

„1. Europski uhiđbeni nalog je sudska odluka koju izdaje država članica s ciljem uhićenja i predaje tražene osobe od strane druge države članice, zbog vođenja kaznenog progona, izvršenja kazne zatvora ili naloga za oduzimanje slobode.

2. Države članice izvršavaju svaki europski uhiđbeni nalog na temelju načela uzajamnog priznavanja u skladu s odredbama ove Okvirne odluke.

3. Ova Okvirna odluka ne mijenja obvezu poštovanja temeljnih prava i temeljnih pravnih načela sadržanih u članku 6. [UEU-a].”

- 9 Člancima 3., 4. i 4.a navedene okvirne odluke utvrđuju se razlozi za obvezno i za moguće neizvršenje europskog uhiđbenog naloga.

- 10 Člankom 7. te okvirne odluke, naslovljenim „Sudjelovanje središnjeg tijela”, propisuje se:

„1. Svaka država članica može odrediti središnje tijelo ili, ako je to predviđeno u njezinu pravnom sustavu, više središnjih tijela za pružanje pomoći nadležnim pravosudnim tijelima.

2. Država članica može, ako je to nužno zbog unutarnje organizacije njezina pravosudnog sustava, jednom ili većem broju središnjih tijela povjeriti dužnost administrativnog slanja i primanja europskih uhiđbenih naloga te ostale službene korespondencije koja se na to odnosi.

Država članica koja želi koristiti mogućnosti iz ovog članka Glavnom tajništvu Vijeća šalje podatke o imenovanom središnjem tijelu ili o središnjim tijelima. Ovi su podaci obvezni za sva tijela države članice izdavateljice uhiđbenog naloga.”

- 11 U skladu s člankom 15. te okvirne odluke, naslovljenim „Odluka o predaji”:

„1. Pravosudno tijelo izvršenja odlučuje, u rokovima i pod uvjetima utvrđenima ovom Okvirnom odlukom, treba li osoba biti predana.

2. Ako pravosudno tijelo izvršenja utvrdi da su informacije koje je dostavila država članica izdavateljica uhidbenog naloga nedostatne i ne omogućavaju donošenje odluke o predaji tražene osobe, od nje zahtijeva da potrebne dopunske informacije, posebno one u vezi s člancima 3. do 5. te s odredbama članka 8., budu žurno dostavljene te može postaviti rok za njihov primitak, uzimajući u obzir potrebu poštovanja rokova iz članka 17.

[...]”

Irsko pravo

12 Okvirna odluka 2002/584 prenesena je u irski pravni poredak European Arrest Warrant Actom 2003 (Zakon iz 2003. o europskom uhidbenom nalogu).

13 Člankom 37. stavkom 1. Zakona iz 2003. o europskom uhidbenom nalogu utvrđuje se:

„Osoba neće biti predana na temelju ovog zakona ako:

a) njezina predaja ne bi bila spojiva s državnim obvezama na temelju:

- i. [EKLJP-a] ili
- ii. protokola uz [EKLJP],

b) bi njezina predaja predstavljala povredu bilo koje odredbe Ustava [...]”

Glavni postupak i prethodna pitanja

14 Poljski sudovi izdali su 1. veljače 2012., 4. lipnja 2012. i 26. rujna 2013. tri europska uhidbena naloga (u daljnjem tekstu: EUN-ovi) protiv tražene osobe radi njezina uhićenja i predaje tim sudovima radi kaznenog progona zbog, među ostalim, neovlaštene trgovine drogama i psihotropnim tvarima.

15 Tražena osoba uhićena je 5. svibnja 2017. u Irskoj na temelju tih EUN-ova te je izvedena pred sud koji je uputio zahtjev, odnosno High Court (Visoki sud, Irska). Pred tim je sudom izjavila da ne pristaje na predaju poljskim pravosudnim tijelima te je smještena u istražni zatvor do donošenja odluke o njezinoj predaji tim tijelima.

16 Tražena osoba prigovorila je svojoj predaji, među ostalim, na temelju toga što bi ju ona izložila stvarnoj opasnosti od očitog uskraćivanja sudske zaštite povredom članka 6. EKLJP-a. Tražena osoba u tom pogledu osobito navodi da joj nedavne zakonodavne reforme pravosudnog sustava Republike Poljske uskraćuju pravo na pošteno suđenje. Tim se reformama temeljno ugrožava osnova uzajamnog povjerenja između tijela izdavanja i tijela izvršenja europskog uhidbenog naloga, što dovodi u pitanje funkcioniranje mehanizma europskog uhidbenog naloga.

17 Tražena osoba osobito ističe Obrazloženi prijedlog Komisije od 20. prosinca 2017., podnesen u skladu s člankom 7. stavkom 1. Ugovora o Europskoj uniji, o vladavini prava u Poljskoj (COM(2017) 835 *final*) (u daljnjem tekstu: obrazloženi prijedlog) kao i dokumente na koje se u tom obrazloženom prijedlogu upućuje.

18 Komisija u obrazloženom prijedlogu ponajprije detaljno iznosi kontekst i povijest zakonodavnih reformi, zatim razmatra dva pojedinačna pitanja, odnosno, s jedne strane, nepostojanje neovisnog i legitimnog ustavnog nadzora i, s druge strane, opasnost od narušavanja neovisnosti redovnih sudova, te naposljetku poziva Vijeće da utvrdi postojanje očite opasnosti da Republika Poljska teško prekrši vrijednosti iz članka 2. UEU-a i da toj državi članici uputi preporuke koje su u tom pogledu relevantne.

- 19 Osim toga, u obrazloženom prijedlogu ponavljaju se utvrđenja Europske komisije za demokraciju putem prava, u okviru Vijeća Europe, o situaciji u Republici Poljskoj i o učincima nedavnih zakonodavnih reformi pravosudnog sustava te države članice.
- 20 Naposljetku, u obrazloženom prijedlogu navodi se da su u razdoblju prije njegova donošenja mnogobrojne međunarodne i europske institucije i tijela poput Odbora Ujedinjenih naroda za ljudska prava, Europskog vijeća, Europskog parlamenta, Europske mreže sudbenih vijeća, a na nacionalnoj razini Sąd Najwyższy (Vrhovni sud, Poljska), Trybunał Konstytucyjny (Ustavni sud, Poljska), Rzecznik Praw Obywatelskich (pučki pravobranitelj, Poljska), Krajowa Rada Sądownictwa (Državno sudbeno vijeće, Poljska) i udruženja sudaca i odvjetnika izrazili ozbiljnu zabrinutost u tom pogledu.
- 21 Na temelju informacija iz obrazloženog prijedloga i utvrđenja Europske komisije za demokraciju putem prava, u okviru Vijeća Europe, o situaciji u Republici Poljskoj i učincima nedavnih zakonodavnih reformi na pravosudni sustav te države članice, sud koji je uputio zahtjev zaključuje da je kumulativnim učinkom zakonodavnih reformi provedenih u Republici Poljskoj od 2015. nadalje u pogledu, među ostalim, Trybunał Konstytucyjny (Ustavni sud), Sąd Najwyższy (Vrhovni sud), Državnog sudbenog vijeća, organizacije redovnih sudova i Državne škole za pravosudne dužnosnike narušena vladavina prava u toj državi članici. Sud koji je uputio zahtjev taj zaključak temelji na utvrđenju sljedećih okolnosti koje smatra osobito važnima, npr.:
- promjene ustavne uloge Državnog sudbenog vijeća u zaštiti neovisnosti sudstva, zajedno s nezakonitim imenovanjima koja je provela poljska vlada na Trybunał Konstytucyjny (Ustavni sud) koji je, pak, odbio objaviti određene odluke,
 - činjenica da je sada ministar pravosuđa glavni državni odvjetnik, da je ovlašten aktivno sudjelovati u kaznenom progonu te da mu je povjerena stegovna uloga u pogledu predsjednika sudova, što potencijalno može imati negativan učinak na te predsjednike s posljedičnim utjecajem na sudovanje,
 - činjenica da je Sąd Najwyższy (Vrhovni sud) suočen s prisilnim umirovljenjima i budućim imenovanjima, a u novom će sastavu Državnog sudbenog vijeća prevladavati politička imenovanja i
 - činjenica da su teško narušeni integritet i učinkovitost Trybunał Konstytucyjny (Ustavni sud) jer uopće ne postoje jamstva da su zakoni u Poljskoj u skladu s poljskim Ustavom, što je samo po sebi dostatno da utječe na cjelokupan sustav kaznenog pravosuđa.
- 22 U tim okolnostima sud koji je uputio zahtjev smatra da zbog „širokih i nekontroliranih” ovlasti pravosudnog sustava Republike Poljske, koje su protivne ovlastima koje se dodjeljuju u demokratskoj državi uređenoj načelom vladavine prava, postoji stvarna opasnost da će se protiv tražene osobe postupati arbitrarno tijekom postupka u državi članici izdavateljici. Na taj bi se način predajom tražene osobe povrijedila njezina prava iz članka 6. EKLJP-a pa bi stoga tu predaju trebalo odbiti u skladu s irskim pravom i člankom 1. stavkom 3. Okvirne odluke 2002/584, tumačenim u vezi s njezinom uvodnom izjavom 10.
- 23 U tom pogledu sud koji je uputio zahtjev upućuje na to da je u presudi od 5. travnja 2016., Aranyosi i Căldăraru (C-404/15 i C-659/15 PPU, EU:C:2016:198), Sud u kontekstu predaje koja može dovesti do povrede članka 3. EKLJP-a presudio da ako pravosudno tijelo izvršenja utvrdi sustavne ili opće nedostatke u zaštiti u državi članici izdavateljici, tada to tijelo mora konkretno i precizno ocijeniti postoje li ozbiljni i utvrđeni razlozi zbog kojih se vjeruje da će dotična osoba biti izložena stvarnoj opasnosti od nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja u toj državi članici. Sud je u toj presudi također utvrdio dvostupanjski postupak koji bi u takvim okolnostima trebalo primijeniti pravosudno tijelo izvršenja. To bi tijelo prije svega trebalo utvrditi postojanje općih ili sustavnih nedostataka u zaštiti koja se pruža u državi članici izdavateljici, a zatim od pravosudnog tijela te države članice zatražiti sve potrebne dodatne informacije o zaštiti dotične osobe.

- 24 Međutim, sud koji je uputio zahtjev pita se primjenjuje li se i u slučaju kada je pravosudno tijelo izvršenja utvrdilo da je država članica izdavateljica povrijedila zajedničku vrijednost vladavine prava sadržanu u članku 2. UEU-a i da je ta sustavna povreda vladavine prava po svojoj prirodi temeljni nedostatak pravosudnog sustava zahtjev da se, u skladu s presudom od 5. travnja 2016., Aranyosi i Căldăraru (C-404/15 i C-659/15 PPU, EU:C:2016:198), konkretno i precizno ocjenjuje postojanje ozbiljnih i utvrđenih razloga zbog kojih se vjeruje da će dotična osoba biti izložena opasnosti od povrede njezina prava na pošteno suđenje, kako je sadržano u članku 6. EKLJP-a, ili je u takvim okolnostima moguće smatrati da s obzirom na sustavnost povrede vladavine prava tijelo izdavanja toj osobi uopće ne može posebno zajamčiti pošteno suđenje pa se pravosudno tijelo izvršenja ne može smatrati obveznim utvrđivati postojanje takvih razloga.
- 25 U tim je okolnostima High Court (Visoki sud) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:
- „1. Ne dovodeći u pitanje zaključke Suda u presudi od 5. travnja 2016., Aranyosi i Căldăraru (C-404/15 i C-659/15 PPU, EU:C:2016:198), ako nacionalni sud utvrdi da postoje uvjerljivi dokazi da su okolnosti u državi članici izdavateljici nespojive s temeljnim pravom na pošteno suđenje jer sam pravosudni sustav u državi članici izdavateljici više ne funkcionira u skladu s vladavinom prava, mora li pravosudno tijelo izvršenja provesti bilo kakvu dodatnu ocjenu, konkretnu i preciznu, u pogledu izloženosti dotične osobe opasnosti od nepoštenog suđenja ako će njezino suđenje biti provedeno u sustavu koji više ne funkcionira u skladu s vladavinom prava?
2. Ako test koji se mora provesti zahtijeva specifičnu ocjenu stvarne opasnosti od očitog uskraćivanja sudske zaštite traženoj osobi i ako je nacionalni sud zaključio da sustavna povreda vladavine prava postoji, mora li se taj sud kao pravosudno tijelo izvršenja obratiti pravosudnom tijelu izdavanja za sve potrebne dodatne informacije koje bi mu omogućile utvrđivanje da ne postoji opasnost od izlaganja nepoštenom suđenju i, ako je to slučaj, koja bi jamstva trebalo zahtijevati kako bi suđenje bilo pošteno?”

Hitni postupak

- 26 Sud koji je uputio zahtjev zatražio je da se o ovome zahtjevu za prethodnu odluku odluči u hitnom postupku predviđenom člankom 107. Poslovnika Suda.
- 27 U potporu svojem zahtjevu sud koji je postavio prethodna pitanja ističe, među ostalim, činjenicu da je traženoj osobi trenutačno oduzeta sloboda u iščekivanju odluke o njezinoj predaji poljskim tijelima i da će odgovor na postavljena pitanja biti odlučujući za donošenje te odluke.
- 28 U tom pogledu treba utvrditi, kao prvo, da se ovaj zahtjev za prethodnu odluku odnosi na tumačenje Okvirne odluke 2002/584, koja je dio područja iz glave V. trećeg dijela UFEU-a, koja se odnosi na područje slobode, sigurnosti i pravde. Stoga se na taj zahtjev može primijeniti hitni prethodni postupak.
- 29 Kao drugo, što se tiče kriterija hitnosti, u skladu s ustaljenom sudskom praksom Suda treba uzeti u obzir okolnost da je traženoj osobi trenutačno oduzeta sloboda i da njezino zadržavanje u istražnom zatvoru ovisi o ishodu glavnog postupka. Osim toga, situaciju tražene osobe treba ocjenjivati s obzirom na stanje na dan ispitivanja zahtjeva da se o zahtjevu za prethodnu odluku odluči u hitnom prethodnom postupku (presuda od 10. kolovoza 2017., Zdziaszek, C-271/17 PPU, EU:C:2017:629, t. 72. i navedena sudska praksa).

- 30 Doista, u ovom je slučaju, s jedne strane, nesporno da je na taj dan tražena osoba bila u istražnom zatvoru. S druge strane, njezino zadržavanje u istražnom zatvoru ovisi o ishodu glavnog postupka s obzirom na to da je odluka o njezinu istražnom zatvoru, kako je objasnio sud koji je uputio zahtjev, bila donesena u okviru izvršenja EUN-ova.
- 31 U tim okolnostima, prvo vijeće Suda odlučilo je 12. travnja 2018. na prijedlog suca izvjestitelja i nakon saslušanja nezavisnog odvjetnika prihvatiti zahtjev suda koji je postavio prethodna pitanja da se o njima odlučuje u hitnom postupku.
- 32 Osim toga, odlučeno je da se ovaj predmet uputi Sudu radi dodjele velikom vijeću.

O prethodnim pitanjima

- 33 Uvodno valja navesti da iz obrazloženja odluke kojom se upućuje zahtjev i iz upućivanja u tekstu prvog pitanja na presudu od 5. travnja 2016., Aranyosi i Căldăraru (C-404/15 i C-659/15 PPU, EU:C:2016:198), proizlazi da se prethodna pitanja suda koji je uputio zahtjev odnose na uvjete koji pravosudnom tijelu izvršenja omogućuju da se na temelju članka 1. stavka 3. Okvirne odluke 2002/584 suzdrži od izvršenja europskog uhiđenog naloga zbog opasnosti da se u slučaju predaje tražene osobe pravosudnom tijelu izdavanja povrijedi temeljno pravo na pošteno suđenje pred neovisnim sudom, kako je sadržano u članku 6. stavku 1. EKLJP-a, koji, kao što to proizlazi iz točke 5. ove presude, odgovara članku 47. drugom stavku Povelje.
- 34 Dakle, treba smatrati da sud koji je uputio zahtjev svojim dvama pitanjima, koja valja razmotriti zajedno, u biti pita treba li članak 1. stavak 3. Okvirne odluke 2002/584 tumačiti na način da u slučaju kada pravosudno tijelo izvršenja koje je pozvano odlučiti o predaji osobe protiv koje je izdan europski uhiđbeni nalog radi kaznenog progona raspolaže elementima poput onih koji su navedeni u Komisijinu obrazloženom prijedlogu donesenom primjenom članka 7. stavka 1. UEU-a, kojim se nastoji dokazati da zbog sustavnih ili općih nedostataka u pogledu neovisnosti pravosuđa u državi članici izdavateljici postoji stvarna opasnost od povrede temeljnog prava na pošteno suđenje zajamčenog člankom 47. drugim stavkom Povelje, tada navedeno tijelo mora konkretno i precizno provjeriti postoje li ozbiljni i utvrđeni razlozi zbog kojih se vjeruje da će dotična osoba biti izložena takvoj opasnosti u slučaju predaje potonjoj državi. U slučaju potvrdnog odgovora, sud koji je uputio zahtjev traži od Suda da pojasni uvjete koje takva provjera mora ispunjavati.
- 35 Kako bi se odgovorilo na postavljena pitanja, valja podsjetiti da pravo Unije počiva na temeljnoj pretpostavci da svaka država članica dijeli sa svim drugim državama članicama i priznaje da i one s njom dijele niz zajedničkih vrijednosti na kojima se temelji Unija, kako je navedeno u članku 2. UEU-a. Ta pretpostavka podrazumijeva i opravdava postojanje uzajamnog povjerenja među državama članicama u priznavanju tih vrijednosti i stoga u poštovanju prava Unije koje ih provodi (presuda od 6. ožujka 2018., Achmea, C-284/16, EU:C:2018:158, t. 34. i navedena sudska praksa).
- 36 Načelo uzajamnog povjerenja među državama članicama i načelo uzajamnog priznavanja, koje se temelji na njihovu obostranom povjerenju (vidjeti u tom smislu presudu od 10. kolovoza 2017., Tupikas, C-270/17 PPU, EU:C:2017:628, t. 49. i navedenu sudsku praksu), od temeljne su važnosti u pravu Unije s obzirom na to da omogućuju stvaranje i održavanje područja bez unutarnjih granica. Konkretnije, načelo uzajamnog povjerenja svakoj od tih država nalaže, osobito u pogledu područja slobode, sigurnosti i pravde, da smatra, osim u iznimnim okolnostima, da sve ostale države članice poštuju pravo Unije i konkretno temeljna prava priznata tim pravom (presuda od 10. studenoga 2016., Poltorak, C-452/16 PPU, EU:C:2016:858, t. 26. i navedena sudska praksa).
- 37 Stoga, kad provode pravo Unije, države članice mogu na temelju tog prava biti dužne pretpostaviti da druge države članice poštuju temeljna prava, tako da od druge države članice ne samo da ne mogu zahtijevati višu nacionalnu razinu zaštite temeljnih prava od one koju osigurava pravo Unije nego ni,

osim u iznimnim slučajevima, provjeriti je li ta druga država članica u konkretnom slučaju doista poštovala temeljna prava koja jamči Unija (mišljenje 2/13 (Pristupanje Unije EKLJP-u) od 18. prosinca 2014., EU:C:2014:2454, t. 192.).

- 38 Iz uvodne izjave 6. Okvirne odluke 2002/584 proizlazi da je europski uhidbeni nalog, predviđen tom okvirnom odlukom, prva konkretna mjera u području kaznenog prava kojom se primjenjuje načelo uzajamnog priznavanja.
- 39 Cilj Okvirne odluke 2002/584, kao što to osobito proizlazi iz njezina članka 1. stavaka 1. i 2. i njezinih uvodnih izjava 5. i 7., jest zamjenjivanje sustava multilateralnog izručivanja, utemeljenog na Europskoj konvenciji o izručenju od 13. prosinca 1957., sustavom predaje osuđenih ili osumnjičenih osoba u svrhe izvršenja kaznenih presuda ili kaznenog progona između pravosudnih tijela, pri čemu se potonji sustav temelji na načelu uzajamnog priznavanja (presuda od 10. studenoga 2016., Kovalkovas, C-477/16 PPU, EU:C:2016:861, t. 25. i navedena sudska praksa).
- 40 Okvirnom odlukom 2002/584 nastoji se na taj način, uvođenjem novog, pojednostavljenog i učinkovitijeg sustava predaje osuđenih osoba ili osoba osumnjičenih da su povrijedile kazneni zakon, olakšati i ubrzati pravosudna suradnja u svrhu pridonošenja ostvarenju cilja dodijeljenog Uniji, da postane područje slobode, sigurnosti i pravde, zasnivajući se pritom na visokoj razini povjerenja koja mora postojati između država članica (presuda od 10. studenoga 2016., Poltorak, C-452/16 PPU, EU:C:2016:858, t. 25. i navedena sudska praksa).
- 41 U području uređenom Okvirnom odlukom 2002/584, načelo uzajamnog priznavanja koje je, kao što to osobito proizlazi iz njezine uvodne izjave 6., „kamen temeljac” pravosudne suradnje u kaznenom području nalazi svoju primjenu u članku 1. stavku 2. te okvirne odluke, u skladu s kojim su države članice načelno obavezne izvršiti svaki europski uhidbeni nalog na temelju načela uzajamnog priznavanja i u skladu s odredbama te okvirne odluke. Dakle, pravosudna tijela izvršenja mogu, u načelu, odbiti izvršiti takav nalog samo zbog taksativno navedenih razloga za neizvršenje koji su propisani Okvirnom odlukom 2002/584, a izvršenje europskog uhidbenog naloga može se uvjetovati samo jednim od uvjeta koji su taksativno propisani u članku 5. te okvirne odluke. Slijedom toga, izvršenje europskog uhidbenog naloga predstavlja načelo, a odbijanje izvršenja zamišljeno je kao iznimka koja se mora usko tumačiti (vidjeti u tom smislu presudu od 10. kolovoza 2017., Tupikas, C-270/17 PPU, EU:C:2017:628, t. 49. i 50. i navedenu sudsku praksu).
- 42 Okvirnom odlukom 2002/584 na taj se način izričito navode razlozi za obvezno (članak 3.) i moguće neizvršavanje (članci 4. i 4.a) europskog uhidbenog naloga kao i jamstva koja država članica izdateljica naloga mora pružiti u nekim slučajevima (članak 5.) (vidjeti presudu od 10. kolovoza 2017., Tupikas, C-270/17 PPU, EU:C:2017:628, t. 51.).
- 43 Međutim, Sud je naveo da su ograničenja načela uzajamnog priznavanja i povjerenja među državama članicama moguća „u iznimnim okolnostima” (vidjeti u tom smislu presudu od 5. travnja 2016., Aranyosi i Căldăraru, C-404/15 i C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, t. 82. i navedenu sudsku praksu).
- 44 Sud je u vezi s time priznao da pod određenim uvjetima pravosudno tijelo izvršenja može obustaviti postupak predaje uspostavljen Okvirnom odlukom 2002/584 ako zbog takve predaje postoji opasnost od nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja, u smislu članka 4. Povelje, prema traženoj osobi (vidjeti u tom smislu presudu od 5. travnja 2016., Aranyosi i Căldăraru, C-404/15 i C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, t. 104.).
- 45 Sud se u tu svrhu pozvao, s jedne strane, na članak 1. stavak 3. te okvirne odluke, kojim se propisuje da njezin učinak ne može biti promjena obveze poštovanja temeljnih prava i temeljnih pravnih načela sadržanih u člancima 2. i 6. UEU-a i, s druge strane, na apsolutnost temeljnog prava zajamčenog člankom 4. Povelje (vidjeti u tom smislu presudu od 5. travnja 2016., Aranyosi i Căldăraru, C-404/15 i C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, t. 83. i 85.).

- 46 U ovom slučaju, pozivajući se na obrazloženi prijedlog i dokumente na koje se njime upućuje, tražena osoba nije pristala na svoju predaju poljskim pravosudnim tijelima navodeći, među ostalim, da bi je takva predaja izložila stvarnoj opasnosti od očitog uskraćivanja sudske zaštite zbog nedostatka neovisnosti sudova države članice izdavateljice, što je posljedica provedbe nedavnih zakonodavnih reformi pravosudnog sustava te države članice.
- 47 Dakle, prije svega valja provjeriti može li se u slučaju postojanja stvarne opasnosti od povrede temeljnog prava dotične osobe na neovisan sud i, stoga, njezina temeljnog prava na pošteno suđenje, kako je sadržano u članku 47. drugom stavku Povelje, pravosudno tijelo izvršenja iznimno suzdržati od izvršenja europskog uhiđenog naloga na temelju članka 1. stavka 3. Okvirne odluke 2002/584, kao što to inače može u slučaju postojanja stvarne opasnosti od povrede članka 4. Povelje.
- 48 U tom pogledu valja naglasiti da je zahtjev neovisnosti suda dio bitnog sadržaja temeljnog prava na pošteno suđenje, koje je, pak, od ključne važnosti kao jamstvo zaštite svih prava koja osobe ostvaruju iz prava Unije i očuvanja zajedničkih vrijednosti država članica navedenih u članku 2. UEU-a, među ostalim, vrijednosti vladavine prava.
- 49 Naime, Unija je Unija prava u kojoj osobe imaju pravo pobijati pred sudom zakonitost svake odluke ili drugog nacionalnog akta u vezi s primjenom akta Unije na njih (presuda od 27. veljače 2018., Associação Sindical dos Juízes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, t. 31. i navedena sudska praksa).
- 50 U skladu s člankom 19. UEU-a, kojim se konkretizira vrijednost vladavine prava navedena u članku 2. UEU-a, na nacionalnim sudovima i na Sudu jest da zajamče punu primjenu prava Unije u svim državama članicama kao i sudsku zaštitu prava koja osobe ostvaruju iz navedenog prava (vidjeti u tom smislu presude od 27. veljače 2018., Associação Sindical dos Juízes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, t. 32. i navedenu sudsku praksu i od 6. ožujka 2018., Achmea, C-284/16, EU:C:2018:158, t. 36. i navedenu sudsku praksu).
- 51 Sâmo postojanje djelotvornog sudskog nadzora radi osiguranja poštovanja prava Unije svojstveno je vladavini prava (presuda od 27. veljače 2018., Associação Sindical dos Juízes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, t. 36. i navedena sudska praksa).
- 52 Iz toga slijedi da svaka država članica mora osigurati da tijela koja su u svojstvu „suda”, u smislu koji određuje pravo Unije, dio njezina sustava pravnih lijekova u područjima obuhvaćenima pravom Unije udovoljavaju zahtjevima djelotvorne sudske zaštite (presuda od 27. veljače 2018., Associação Sindical dos Juízes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, t. 37.).
- 53 Međutim, kako bi se zajamčila ta zaštita, ključno je očuvanje neovisnosti navedenih tijela, kao što se to potvrđuje člankom 47. drugim stavkom Povelje, koji među zahtjevima u vezi s temeljnim pravom na djelotvoran pravni lijek spominje pristup „neovisnom” sudu (presuda od 27. veljače 2018., Associação Sindical dos Juízes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, t. 41.).
- 54 Neovisnost nacionalnih sudova osobito je bitna za dobro funkcioniranje sustava pravosudne suradnje, koji se ostvaruje u mehanizmu zahtjeva za prethodnu odluku propisanom člankom 267. UFEU-a jer, u skladu s ustaljenom sudskom praksom Suda, taj mehanizam može pokrenuti samo tijelo čija je zadaća primjena prava Unije, a koje ispunjava, među ostalim, taj kriterij neovisnosti (presuda od 27. veljače 2018., Associação Sindical dos Juízes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, t. 43.).
- 55 Budući da se Okvirnom odlukom 2002/584, kao što je to navedeno u točki 40. ove presude, nastoji uspostaviti pojednostavljeni sustav izravne predaje između „pravosudnih tijela” radi osiguranja slobodnog kretanja pravosudnih odluka u kaznenim stvarima u području slobode, sigurnosti i pravde, očuvanje neovisnosti takvih tijela također je ključno u okviru mehanizma europskog uhiđenog naloga.

- 56 Naime, Okvirna odluka 2002/584 temelji se na načelu da za odluke o europskom uhidbenom nalogu vrijede sva jamstva svojstvena za pravosudne odluke, osobito ona koja proizlaze iz temeljnih prava i temeljnih pravnih načela iz članka 1. stavka 3. navedene okvirne odluke. To podrazumijeva da je pravosudno tijelo koje ispunjava zahtjeve svojstvene djelotvornoj sudskoj zaštiti, među kojima i jamstvo neovisnosti, donijelo ne samo odluku o izvršenju europskog uhidbenog naloga nego i odluku o njegovu izdavanju, pa se na taj način svaki postupak predaje između država članica propisan Okvirnom odlukom 2002/584 provodi uz pravosudni nadzor (vidjeti u tom smislu presudu od 10. studenoga 2016., Kovalkovas, C-477/16 PPU, EU:C:2016:861, t. 37. i navedenu sudsku praksu).
- 57 Usto valja navesti da u okviru postupka kaznenog progona, izvršenja kazne zatvora ili mjere osiguranja oduzimanjem slobode ili, pak, u okviru meritornog kaznenog postupka, koji ostaju izvan područja primjene Okvirne odluke 2002/584 i prava Unije, države članice i nadalje podliježu obvezi poštovanja temeljnih prava sadržanih u EKLJP-u odnosno njihovu nacionalnom pravu, uključujući pravo na pošteno suđenje i jamstva koja iz toga proizlaze (vidjeti u tom smislu presudu od 30. svibnja 2013., F, C-168/13 PPU, EU:C:2013:358, t. 48.).
- 58 Visoka razina povjerenja između država članica, na kojoj počiva mehanizam europskog uhidbenog naloga, temelji se na taj način na premisi da kazneni sudovi drugih država članica, koji će nakon izvršenja europskog uhidbenog naloga morati provesti postupak kaznenog progona, izvršenja kazne zatvora ili mjere osiguranja oduzimanjem slobode ili, pak, meritorni kazneni postupak, ispunjavaju zahtjeve djelotvorne sudske zaštite, među kojima se nalazi i neovisnost i nepristranost navedenih sudova.
- 59 Stoga valja smatrati da ako postoji stvarna opasnost da se osobi protiv koje je izdan europski uhidbeni nalog povrijedi njezino temeljno pravo na neovisan sud u slučaju njezine predaje pravosudnom tijelu izdavanja i, stoga, bitan sadržaj njezina temeljnog prava na pošteno suđenje, kako je zajamčeno u članku 47. drugom stavku Povelje, pravosudno tijelo izvršenja može se na temelju članka 1. stavka 3. Okvirne odluke 2002/584 iznimno suzdržati od izvršenja tog europskog uhidbenog naloga.
- 60 Dakle, kada se osoba protiv koje je izdan europski uhidbeni nalog, kao što je to slučaj u glavnom predmetu, poziva na postojanje sustavnih ili barem općih nedostataka koji prema njezinu mišljenju mogu utjecati na neovisnost pravosuđa u državi članici izdavateljici i na taj način povrijediti bitan sadržaj njezina temeljnog prava na pošteno suđenje kako bi se usprotivila svojoj predaji pravosudnom tijelu izdavanja, pravosudno tijelo izvršenja dužno je, kada mora odlučivati o predaji dotične osobe tijelima navedene države članice, ocijeniti postojanje stvarne opasnosti da se toj osobi povrijedi to temeljno pravo (vidjeti analogijom presudu od 5. travnja 2016., Aranyosi i Căldăraru, C-404/15 i C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, t. 88.).
- 61 U tu svrhu pravosudno tijelo izvršenja mora, kao prvo, na temelju objektivnih, vjerodostojnih, preciznih i odgovarajuće aktualiziranih elemenata o funkcioniranju pravosudnog sustava u državi članici izdavateljici (vidjeti u tom smislu presudu od 5. travnja 2016., Aranyosi i Căldăraru, C-404/15 i C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, t. 89.) ocijeniti postojanje stvarne opasnosti od povreda temeljnog prava na pošteno suđenje, u vezi s nedostatkom neovisnosti sudova navedene države članice zbog sustavnih ili općih nedostataka u toj potonjoj državi. Informacije sadržane u obrazloženom prijedlogu koji je Komisija nedavno uputila Vijeću na temelju članka 7. stavka 1. UEU-a osobito su relevantni elementi u svrhe te ocjene.
- 62 Takva se ocjena mora provesti na osnovi standarda zaštite temeljnog prava zajamčenog člankom 47. drugim stavkom Povelje (vidjeti analogijom presudu od 5. travnja 2016., Aranyosi i Căldăraru, C-404/15 i C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, t. 88. i navedenu sudsku praksu).
- 63 U tom pogledu, kad je riječ o zahtjevu neovisnosti sudova, koji je dio bitnog sadržaja tog prava, valja podsjetiti da je taj zahtjev svojstven zadaći suđenja i sadržava dva aspekta. Prvi aspekt, vanjske prirode, znači da predmetno tijelo posve samostalno izvršava svoje funkcije a da se pritom ni u kojem pogledu

ne nalazi u hijerarhijskom ili podređenom odnosu i da ne prima naloge ili upute ikoje vrste te da je tako zaštićeno od vanjskih utjecaja ili pritisaka koji mogu narušiti neovisnu prosudbu njegovih članova i utjecati na njihove odluke (vidjeti u tom smislu presudu od 27. veljače 2018., *Associação Sindical dos Juízes Portugueses*, C-64/16, EU:C:2018:117, t. 44. i navedenu sudsku praksu).

- 64 Ta neophodna sloboda u odnosu na te vanjske elemente zahtijeva određena jamstva kojima se može zaštititi osoba pojedinaca koji su zaduženi za suđenje, kao što je to neuklonjivost (presuda od 19. rujna 2006., *Wilson*, C-506/04, EU:C:2006:587, t. 51. i navedena sudska praksa). Također, njihovo ostvarivanje primitaka u visini koja je odgovarajuća s obzirom na važnost funkcija koje obavljaju također predstavlja jamstvo svojstveno neovisnosti sudaca (presuda od 27. veljače 2018., *Associação Sindical dos Juízes Portugueses*, C-64/16, EU:C:2018:117, t. 45.).
- 65 Drugi aspekt, unutarnje prirode, odnosi se na nepristranost te ima za cilj osiguranje jednakog odmaka od stranaka u sporu i njihovih odnosnih interesa u pogledu predmeta spora. Taj aspekt zahtijeva poštovanje objektivnosti i nepostojanje bilo kakvog interesa u rješavanju spora osim stroge primjene pravnog pravila (presuda od 19. rujna 2006., *Wilson*, C-506/04, EU:C:2006:587, t. 52. i navedena sudska praksa).
- 66 Ta jamstva neovisnosti i nepristranosti pretpostavljaju postojanje pravila, osobito u pogledu sastava tijela, imenovanja, trajanja funkcije kao i razloga za nesudjelovanje u odlučivanju, izuzeće i opoziv njegovih članova, koja omogućuju da se kod osoba otkloni bilo kakva legitimna sumnja u pogledu nemogućnosti utjecaja vanjskih čimbenika na navedeno tijelo i njegove neutralnosti u odnosu na međusobno suprotstavljene interese. Kako bi se smatralo da je pretpostavka u pogledu neovisnosti predmetnog tijela ispunjena, sudska praksa osobito zahtijeva da su slučajevi opoziva njegovih članova propisani izričitim zakonskim odredbama (presuda od 9. listopada 2014., *TDC*, C-222/13, EU:C:2014:2265, t. 32. i navedena sudska praksa).
- 67 Zahtjev neovisnosti također nalaže da stegovni sustav koji se primjenjuje na osobe koje su zadužene za suđenje sadržava nužna jamstva kako bi se izbjegla svaka opasnost od upotrebe takvog sustava kao sistema političkog nadzora nad sadržajem pravosudnih odluka. U tom pogledu donošenje pravila – kojima se definiraju, među ostalim, ponašanja koja predstavljaju stegovne povrede i konkretno primjenjive sankcije, propisuje postupanje neovisnog tijela u skladu s postupkom kojim se u potpunosti jamče prava sadržana u člancima 47. i 48. Povelje, osobito prava obrane, i predviđa mogućnost osporavanja odluka stegovnih tijela pred sudom – predstavlja skup jamstava koja su bitna za očuvanje neovisnosti pravosuđa.
- 68 Ako u skladu sa zahtjevima navedenima u točkama 62. do 67. ove presude pravosudno tijelo izvršenja utvrdi da u državi članici izdavateljici postoji stvarna opasnost od povrede bitnog sadržaja temeljnog prava na pošteno suđenje zbog sustavnih ili općih nedostataka u pogledu pravosuđa te države članice koji ugrožavaju neovisnost sudova navedene države, to tijelo mora, kao drugo, konkretno i precizno ocijeniti postoje li u okolnostima slučaja ozbiljni i utvrđeni razlozi zbog kojih se vjeruje da će tražena osoba biti izložena toj opasnosti nakon njezine predaje u državu članicu izdavateljicu (vidjeti analogijom, u vezi s člankom 4. Povelje, presudu od 5. travnja 2016., *Aranyosi i Căldăraru*, C-404/15 i C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, t. 92. i 94.).
- 69 Ta je konkretna ocjena nužna i kada, kao u ovom slučaju, s jedne strane, Komisija na temelju članka 7. stavka 1. UEU-a donese u pogledu države članice izdavateljice obrazloženi prijedlog kako bi Vijeće utvrdilo postojanje očite opasnosti da navedena država članica teško krši vrijednosti iz članka 2. UEU-a, poput vrijednosti vladavine prava, zbog, među ostalim, narušavanja neovisnosti nacionalnih sudova te, s druge strane, pravosudno tijelo izvršenja ocijeni da na temelju, među ostalim, takvog prijedloga raspolaže elementima koji dokazuju da u pogledu navedenih vrijednosti postoje sustavni nedostaci u pravosuđu te države članice.

- 70 Naime, iz uvodne izjave 10. Okvirne odluke 2002/584 proizlazi da primjena mehanizma europskog uhidbenog naloga može biti suspendirana samo u slučaju da neka država članica ozbiljno i neprekidno krši načela iz članka 2. UEU-a, pri čemu to kršenje utvrđuje Europsko vijeće u skladu s odredbama članka 7. stavka 2. UEU-a, s posljedicama predviđenima u stavku 3. tog članka.
- 71 Dakle, iz samog teksta navedene uvodne izjave proizlazi da je Europsko vijeće dužno utvrditi da su u državi članici izdavateljici povrijeđena načela iz članka 2. UEU-a, među kojima načelo vladavine prava, kako bi se u pogledu te države članice suspendirala primjena mehanizma europskog uhidbenog naloga.
- 72 Stoga, pravosudno tijelo izvršenja bilo bi dužno automatski odbiti izvršenje svakog europskog uhidbenog naloga koji izda država članica izdavateljica, pri čemu ne bi moralo provesti nikakvu konkretnu ocjenu stvarne opasnosti od izloženosti dotične osobe povredi bitnog sadržaja njezina temeljnog prava na pošteno suđenje, samo u slučaju kada postoji odluka Europskog vijeća kojom se u uvjetima propisanim člankom 7. stavkom 2. UEU-a utvrđuje teško i trajno kršenje načela iz članka 2. UEU-a u državi članici izdavateljici, poput načela svojstvenih vladavini prava, slijedom čega Vijeće suspendira primjenu Okvirne odluke 2002/584 u pogledu te države članice.
- 73 Dakle, ako Europsko vijeće nije donijelo takvu odluku, pravosudno tijelo izvršenja može se na temelju članka 1. stavka 3. Okvirne odluke 2002/584 suzdržati od izvršenja europskog uhidbenog naloga koji je izdala država članica u pogledu koje je donesen obrazloženi prijedlog u smislu članka 7. stavka 1. UEU-a samo u iznimnim okolnostima, kada navedeno tijelo slijedom konkretne i precizne ocjene slučaja o kojem je riječ utvrdi da postoje ozbiljni i utvrđeni razlozi zbog kojih se vjeruje da će osoba protiv koje je izdan taj europski uhidbeni nalog nakon svoje predaje pravosudnom tijelu izdavanja biti izložena stvarnoj opasnosti od povrede svojeg temeljnog prava na neovisan sud i, stoga, bitnog sadržaja svojeg temeljnog prava na pošteno suđenje.
- 74 U okviru takve ocjene pravosudno tijelo izvršenja mora razmotriti, među ostalim, u kojoj mjeri sustavni ili opći nedostaci u pogledu neovisnosti sudova države članice izdavateljice, na koje upućuju elementi kojima raspolaže, mogu utjecati na sudove koji su u toj državi nadležni za vođenje postupaka kojima će biti podvrgnuta tražena osoba.
- 75 Ako iz tog razmatranja proizlazi da navedeni nedostaci mogu utjecati na te sudove, pravosudno tijelo izvršenja mora također ocijeniti, s obzirom na specifičnu zabrinutost koju dotična osoba izrazi i informacije koje ona eventualno pruži, postoje li ozbiljni i utvrđeni razlozi zbog kojih se vjeruje da će navedena osoba biti izložena stvarnoj opasnosti od povrede svojeg temeljnog prava na neovisan sud i, stoga, bitnog sadržaja svojeg temeljnog prava na pošteno suđenje, imajući u vidu njezinu osobnu situaciju kao i prirodu kaznenog djela zbog kojeg se progoni te činjenični kontekst na kojima se europski uhidbeni nalog temelji.
- 76 Osim toga, pravosudno tijelo izvršenja mora primjenom članka 15. stavka 2. Okvirne odluke 2002/584 zatražiti od pravosudnog tijela izdavanja sve dodatne informacije koje smatra nužnima za ocjenu postojanja takve opasnosti.
- 77 U okviru takvog dijaloga između pravosudnog tijela izvršenja i pravosudnog tijela izdavanja, potonje tijelo može pravosudnom tijelu izvršenja po potrebi dostaviti sve objektivne elemente o eventualnim promjenama u pogledu uvjeta zaštite jamstva neovisnosti pravosuđa u državi članici izdavateljici, kojima se može ukloniti postojanje te opasnosti za dotičnu osobu.
- 78 U slučaju kada informacije koje je pravosudno tijelo izdavanja, nakon što je ono, po potrebi, zatražilo pomoć od središnjeg tijela odnosno od jednog od središnjih tijela države članice izdavateljice u smislu članka 7. Okvirne odluke 2002/584 (vidjeti u tom smislu presudu od 5. travnja 2016., Aranyosi i Căldăraru, C-404/15 i C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, t. 97.), priopćilo pravosudnom tijelu izvršenja ne navedu to potonje tijelo na zaključak da ne postoji stvarna opasnost da bi dotičnoj osobi u navedenoj

državi članici bilo povrijeđeno njezino temeljno pravo na neovisan sud i, stoga, bitan sadržaj njezina temeljnog prava na pošteno suđenje, pravosudno tijelo izvršenja mora se suzdržati od izvršenja europskog uhiđenog naloga izdanog protiv te osobe.

- 79 S obzirom na prethodna razmatranja, na postavljena pitanja valja odgovoriti da članak 1. stavak 3. Okvirne odluke 2002/584 treba tumačiti na način da u slučaju kada pravosudno tijelo izvršenja koje je pozvano odlučiti o predaji osobe protiv koje je izdan europski uhiđbeni nalog radi kaznenog progona raspolaže elementima poput onih koji su navedeni u Komisijinu obrazloženom prijedlogu donesenom primjenom članka 7. stavka 1. UEU-a, a koji upućuju na dokaze o postojanju stvarne opasnosti od povrede temeljnog prava na pošteno suđenje zajamčenog člankom 47. drugim stavkom Povelje zbog sustavnih ili općih nedostataka u pogledu neovisnosti pravosuđa u državi članici izdavateljici, tada navedeno tijelo mora konkretno i precizno provjeriti s obzirom na osobnu situaciju te osobe kao i prirodu kaznenog djela zbog kojeg se progoni te činjenični kontekst na kojima se europski uhiđbeni nalog temelji, a uzimajući u obzir informacije koje država članica izdavateljica pruži primjenom članka 15. stavka 2. navedene okvirne odluke, postoje li ozbiljni i utvrđeni razlozi zbog kojih se vjeruje da će navedena osoba biti izložena takvoj opasnosti u slučaju predaje toj potonjoj državi.

Troškovi

- 80 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (veliko vijeće) odlučuje:

Članak 1. stavak 3. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhiđenom nalogu i postupcima predaje između država članica, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009., treba tumačiti na način da u slučaju kada pravosudno tijelo izvršenja koje je pozvano odlučiti o predaji osobe protiv koje je izdan europski uhiđbeni nalog radi kaznenog progona raspolaže elementima poput onih koji su navedeni u obrazloženom prijedlogu Europske komisije donesenom primjenom članka 7. stavka 1. UEU-a, a koji upućuju na dokaze o postojanju stvarne opasnosti od povrede temeljnog prava na pošteno suđenje zajamčenog člankom 47. drugim stavkom Povelje Europske unije o temeljnim pravima zbog sustavnih ili općih nedostataka u pogledu neovisnosti pravosuđa u državi članici izdavateljici, tada navedeno tijelo mora konkretno i precizno provjeriti s obzirom na osobnu situaciju te osobe kao i prirodu kaznenog djela zbog kojeg se progoni te činjenični kontekst na kojima se europski uhiđbeni nalog temelji, a uzimajući u obzir informacije koje država članica izdavateljica pruži primjenom članka 15. stavka 2. Okvirne odluke 2002/584, kako je izmijenjena, postoje li ozbiljni i utvrđeni razlozi zbog kojih se vjeruje da će navedena osoba biti izložena takvoj opasnosti u slučaju predaje toj potonjoj državi.

Potpisi